

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

zo 17. mája 2023*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Smernica 2011/83/EÚ – Článok 14 ods. 4 písm. a) bod i) a článok 14 ods. 5 – Právo na odstúpenie od zmluvy v prípade zmlúv uzatvorených mimo prevádzkových priestorov – Požiadavky na informácie zo strany dotknutého obchodníka – Opomenutie zo strany tohto obchodníka informovať spotrebiteľa – Záväzky spotrebiteľa v prípade odstúpenia od zmluvy – Odstúpenie od zmluvy po splnení zmluvy – Dôsledky“

Vo veci C-97/22,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Landgericht Essen (Krajinský súd Essen, Nemecko) z 27. decembra 2021 a doručený Súdnemu dvoru 10. februára 2022, ktorý súvisí s konaním:

DC

proti

HJ,

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predseda ôsmej komory M. Safjan, sudcovia N. Piçarra (spravodajca) a N. Jääskinen,

generálny advokát: G. Pitruzzella,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– DC, v zastúpení: M. Höffken, Rechtsanwalt,

– Európska komisia, v zastúpení: B.-R. Killmann a I. Rubene, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

* Jazyk konania: nemčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 14 ods. 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 2011, s. 64).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou DC a HJ vo veci zaplatenia za službu, ktorá bola HJ poskytnutá v rámci plnenia zmluvy uzatvorenej mimo prevádzkových priestorov spoločnosťou, ktorá postúpila všetky svoje nároky zo zmluvy na spoločnosť DC.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Podľa odôvodnení 4, 5, 7, 21 a 57 smernice 2011/83:
  - „(4) ... Harmonizácia určitých aspektov spotrebiteľských zmlúv uzavretých na diaľku a mimo prevádzkových priestorov je potrebná na podporu skutočného spotrebiteľského vnútorného trhu vytvorením správnej rovnováhy medzi vysokou úrovňou ochrany spotrebiteľa a konkurencieschopnosťou podnikov...
  - (5) ... Úplná harmonizácia informácií pre spotrebiteľov a práva na odstúpenie od zmluvy uzatvorenej na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov... prispeje k vysokej úrovni ochrany spotrebiteľa a lepšiemu fungovaniu spotrebiteľského vnútorného trhu.
  - ...
  - (7) Úplná harmonizácia niektorých kľúčových regulačných aspektov by mala podstatne zvýšiť právnu istotu pre spotrebiteľov i obchodníkov. ...
  - ...
  - (21) Zmluva uzavretá mimo prevádzkových priestorov by sa mala vymedziť ako zmluva uzavretá za súčasnej fyzickej prítomnosti obchodníka a spotrebiteľa na mieste, ktoré nepatrí medzi prevádzkové priestory obchodníka, ako napríklad v dome spotrebiteľa alebo na jeho pracovisku. Spotrebiteľia sa mimo prevádzkových priestorov môžu potenciálne cítiť pod psychologickým tlakom alebo voči nim môže byť využitý moment prekvapenia bez ohľadu na to, či si spotrebiteľ návštevu obchodníka vyžiadal, alebo nie. ...
  - ...
  - (57) Je nevyhnutné, aby členské štáty stanovili sankcie za porušenie tejto smernice a zabezpečili ich presadzovanie. Tieto sankcie by mali byť účinné, primerané a odrádzajúce.“

4 Článok 1 tejto smernice, nazvaný „Predmet úpravy“, stanovuje:

„Účelom tejto smernice je prispieť prostredníctvom dosiahnutia vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu aproximáciou určitých aspektov zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa zmlúv uzavretých medzi spotrebiteľmi a obchodníkmi.“

5 Článok 2 uvedenej smernice obsahuje v bodoch 1, 2, 6 a 8 tieto definície:

„1. ‚spotrebiteľ‘ je akákoľvek fyzická osoba, ktorá v zmluvách, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely, ktoré sa netýkajú jej obchodnej ani podnikateľskej činnosti, remesla ani povolania;

2. ‚obchodník‘ je akákoľvek fyzická osoba alebo akákoľvek právnická osoba bez ohľadu na to, či je v súkromnom, alebo verejnom vlastníctve, ktorá v súvislosti so zmluvami, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely, ktoré sa týkajú jej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, remesla alebo povolania, a to aj prostredníctvom inej osoby konajúcej v jej mene alebo z jej poverenia [na jej účet – *neoficiálny preklad*];

...

6. ‚zmluva o službách‘ je akákoľvek zmluva, ktorá nie je kúpnu zmluvou a na základe ktorej obchodník poskytne alebo sa zaviazá poskytnúť spotrebiteľovi službu a spotrebiteľ uhradí alebo sa zaviazá uhradiť jej cenu;

...

8. ‚zmluva uzatvorená mimo prevádzkových priestorov‘ je akákoľvek zmluva medzi obchodníkom a spotrebiteľom:

a) uzatvorená za súčasnej fyzickej prítomnosti obchodníka a spotrebiteľa na mieste, ktoré nie je prevádzkovým priestorom obchodníka;...

...“

6 Podľa článku 4 tejto smernice, nazvaného „Úroveň harmonizácie“:

„Členské štáty vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch neponechajú v platnosti ani nezavedú ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice, vrátane viac alebo menej prísnych ustanovení, ktoré zabezpečujú odlišnú úroveň ochrany spotrebiteľa, pokiaľ sa v tejto smernici neustanovuje inak.“

7 Článok 6 smernice 2011/83, nazvaný „Požiadavky na informácie v prípade zmlúv uzavretých na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov“, v odseku 1 stanovuje:

„Predtým, ako sa zmluva uzavretá na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov či akákoľvek zodpovedajúca ponuka stane pre spotrebiteľa záväznou, obchodník mu jasným a zrozumiteľným spôsobom poskytne tieto informácie:

...

h) v prípade, že existuje právo na odstúpenie od zmluvy, podmienky, lehotu a postupy na uplatnenie tohto práva v súlade s článkom 11 ods. 1, ako aj vzorový formulár na odstúpenie od zmluvy uvedený v časti B prílohy I;

...

j) informáciu, že v prípade, ak si spotrebiteľ uplatní právo na odstúpenie od zmluvy po tom, ako predložil žiadosť [o začatie poskytovania služieb počas plynutia lehoty na odstúpenie od zmluvy], spotrebiteľ je povinný obchodníkovi uhradiť primerané náklady v súlade s článkom 14 ods. 3;

...“

8 Článok 9 tejto smernice, nazvaný „Právo na odstúpenie od zmluvy“, v odseku 1 stanovuje:

„Pokiaľ sa neuplatnia výnimky stanovené v článku 16, spotrebiteľ má 14-dňovú lehotu na odstúpenie od zmluvy uzatvorenej na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov bez toho, aby uviedol dôvod, ako aj bez toho, aby znášal iné náklady ako tie, ktoré sú ustanovené v článku 13 ods. 2 a článku 14.“

9 V článku 10 uvedenej smernice, nazvanom „Neposkytnutie informácie o práve na odstúpenie od zmluvy“, sa v odseku 1 uvádza:

„Ak obchodník neposkytol spotrebiteľovi informáciu o práve na odstúpenie od zmluvy uvedenú v článku 6 ods. 1 písm. h), lehota na odstúpenie od zmluvy uplynie po 12 mesiacoch od skončenia pôvodnej lehoty na odstúpenie od zmluvy určenej v súlade s článkom 9 ods. 2“

10 Článok 14 tejto smernice, nazvaný „Závazky spotrebiteľa v prípade odstúpenia od zmluvy“, v odsekoch 3 až 5 stanovuje:

„3. Ak si spotrebiteľ uplatní právo na odstúpenie od zmluvy po tom, ako predložil žiadosť v súlade s článkom 7 ods. 3..., uhradí obchodníkovi sumu úmernú rozsahu poskytnutého plnenia do chvíle, keď obchodníka informoval o uplatnení práva na odstúpenie od zmluvy, v porovnaní s celkovým rozsahom služieb, ktoré sa majú poskytnúť podľa zmluvy. ...

4. Spotrebiteľ neznáša žiadne náklady za:

a) poskytnutie služieb... bez ohľadu na úplné alebo čiastočné poskytnutie týchto služieb, ak počas lehoty na odstúpenie od zmluvy:

i) obchodník neposkytol informácie v súlade s článkom 6 ods. 1 písm. h) alebo j)...

...

5. S výnimkou ustanovení článku 13 ods. 2 a tohto článku, spotrebiteľovi nevzniká z uplatňovania práva na odstúpenie od zmluvy žiadny záväzok.“

Nemecké právo

- 11 V § 357 Bürgerliches Gesetzbuch (Občiansky zákonník) v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „Občiansky zákonník“), nazvanom „Právne dôsledky odstúpenia od zmlúv uzatvorených mimo prevádzkových priestorov a zmlúv uzatvorených na diaľku, s výnimkou zmlúv o finančných službách“, sa v odseku 8 stanovuje:

„Ak spotrebiteľ odstúpi od zmluvy o poskytovaní služieb..., je povinný zaplatiť kompenzačnú náhradu za služby poskytnuté do odstúpenia od zmluvy, pokiaľ od dotknutého obchodníka výslovne požadoval začatie poskytovania služieb pred uplynutím lehoty na odstúpenie od zmluvy. Nárok vyplývajúci z prvej vety existuje len vtedy, ak tento obchodník riadne informoval tohto spotrebiteľa v súlade s článkom 246a... [Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche (zákon, ktorým sa zavádza Občiansky zákonník) z 21. septembra 1994 (BGBl. 1994 I, s. 2494, a korigendum BGBl. 1997 I, s. 1061), v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „EGBGB“) ...“

- 12 V článku 246a EGBGB, nazvanom „Požiadavky na informácie v prípade zmlúv uzatvorených mimo prevádzkových priestorov a zmlúv uzatvorených na diaľku, s výnimkou zmlúv o finančných službách“, sa v § 1, nazvanom „Požiadavky na informácie“, odseku 2 prvej vete bodoch 1 a 3 stanovuje:

„Ak má spotrebiteľ právo na odstúpenie od zmluvy..., dotknutý obchodník je povinný informovať tohto spotrebiteľa:

1. o podmienkach, lehote a postupe uplatnenia práva na odstúpenie od zmluvy podľa § 355 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj o vzorovom formulári na odstúpenie od zmluvy, nachádzajúcom sa v prílohe 2;

...

3. o tom, že v prípade zmluvy o poskytovaní služieb... musí spotrebiteľ dotknutému obchodníkovi zaplatiť primeraný poplatok podľa § 357 ods. 8 Občianskeho zákonníka za služby poskytnuté zo strany tohto obchodníka, ak si tento spotrebiteľ uplatní právo na odstúpenie od zmluvy po tom, čo na výzvu uvedeného obchodníka od neho výslovne požadoval začatie poskytovania služieb pred uplynutím lehoty na odstúpenie od zmluvy.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 13 Dňa 6. októbra 2020 HJ ústne uzavrel s určitou spoločnosťou zmluvu o renovácii elektroinštalácie vo svojom dome, pričom táto spoločnosť ho neinformovala o jeho práve na odstúpenie od zmluvy podľa § 246a zákona, ktorým sa zavádza Občiansky zákonník, v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej.
- 14 Po splnení tejto zmluvy uvedená spoločnosť 21. decembra 2020 predložila HJ príslušnú faktúru, ktorú HJ nezaplatil.
- 15 Dňa 15. marca 2021 táto spoločnosť postúpila všetky svoje nároky z uvedenej zmluvy na spoločnosť DC.

- 16 Po tom, ako HJ 17. marca 2021 oznámil, že od tejto zmluvy odstupuje, podala DC na Landgericht Essen (Krajinský súd Essen, Nemecko), ktorý je vnútroštátnym súdom, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, žalobu, ktorou sa domáha zaplatenia za služby poskytnuté HJ. Spoločnosť DC tvrdí, že spoločnosť, ktorá je postupcom, má bez ohľadu na odstúpenie HJ od zmluvy na túto platbu nárok, hoci aj nie sú splnené podmienky, ktoré na tento účel vyžaduje § 357 ods. 8 Občianskeho zákonníka. Vylúčenie takéhoto nároku z dôvodu nesplnenia informačnej povinnosti dotknutého obchodníka by predstavovalo „neprimeranú sankciu“, čo by bolo v rozpore s odôvodnením 57 smernice 2011/83.
- 17 Pokiaľ ide o HJ, tento tvrdí, že vzhľadom na to, že spoločnosť, ktorá je postupcom, ho neinformovala o jeho práve na odstúpenie od zmluvy, DC nemá žiadny nárok na zaplatenie ceny za službu poskytnutú v rámci plnenia zmluvy, o ktorú ide vo veci samej.
- 18 Vnútroštátny súd usudzuje, že rozhodnutie v konaní vo veci samej závisí od výkladu článku 14 ods. 5 smernice 2011/83. Tento súd pripúšťa, že na základe ustanovení Občianskeho zákonníka prijatých na účely prebratia tejto smernice spotrebiteľ neznáša žiadne náklady za poskytnutie služieb pred uplynutím lehoty na odstúpenie od zmluvy v prípade, že dotknutý obchodník tohto spotrebiteľa neinformoval o jeho práve na odstúpenie od zmluvy.
- 19 Vnútroštátny súd sa však zamýšľa nad tým, či tento článok 14 ods. 5 vylučuje akýkoľvek nárok tohto obchodníka na „kompenzačnú náhradu“, a to aj za predpokladu, že uvedený spotrebiteľ uplatnil svoje právo na odstúpenie od zmluvy až po splnení zmluvy uzatvorenej mimo prevádzkových priestorov, a došlo tak k zhodnoteniu jeho majetku spôsobom, ktorý je v rozpore so zásadou zákazu bezdôvodného obohatenia, ktorú Súdny dvor uznáva za všeobecnú zásadu práva Únie.
- 20 Za týchto okolností Landgericht Essen (Krajinský súd Essen) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 14 ods. 5 smernice [2011/83]... vykladať v tom zmysle, že v prípade, keď objednávateľ odvolá svoj prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy o dielo uzatvorenej mimo prevádzkových priestorov až po tom, čo dotknutý obchodník poskytol (v celom rozsahu) svoje plnenie, sú vylúčené akékoľvek nároky tohto obchodníka na kompenzačnú náhradu, a to aj vtedy, ak sice podmienky pre vznik nároku na takúto náhradu, uvedené v ustanoveniach upravujúcich právne dôsledky odstúpenia od zmluvy, nie sú splnené, avšak majetok objednávateľa sa vzhľadom na stavebné práce vykonané uvedeným obchodníkom zhodnotil, a objednávateľ sa tak obohatil?“

O prejudiciálnej otázke

- 21 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 14 ods. 5 smernice 2011/83 vykladať v tom zmysle, že zbavuje spotrebiteľa akejkoľvek povinnosti zaplatiť za služby poskytnuté v rámci plnenia zmluvy uzatvorenej mimo prevádzkových priestorov, pokiaľ mu dotknutý obchodník neposkytol informácie uvedené v článku 14 ods. 4 písm. a) bode i) tejto smernice a tento spotrebiteľ uplatnil svoje právo na odstúpenie od zmluvy po splnení tejto zmluvy.

- 22 Na úvod treba uviesť, že listom z 29. septembra 2022, ktorý bol Súdnu dvoru doručený 13. októbra 2022, vnútroštátny súd po tom, čo sa oboznámil s pochybnosťami vyjadrenými v písomných pripomienkach predložených Európskou komisiou, pokiaľ ide o povahu zmluvy uzatvorenej mimo prevádzkových priestorov, o ktorú ide vo veci samej, spresnil, že túto zmluvu treba považovať za „zmluvu o službách“ v zmysle článku 2 bodu 6 smernice 2011/83.
- 23 Po tomto spresnení treba pripomenúť, že podľa článku 14 ods. 5 smernice 2011/83 spotrebiteľovi, ktorý uplatní svoje právo na odstúpenie od „zmluvy uzatvorenej mimo prevádzkových priestorov“ v zmysle článku 2 bodu 8 tejto smernice, v spojení s bodmi 1 a 2 tohto článku 2, nevzniká na tomto základe žiadny záväzok, s výnimkou ustanovení článku 13 ods. 2 a článku 14 uvedenej smernice.
- 24 Medzi zmienené ustanovenia patrí článok 14 ods. 3 smernice 2011/83, podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý si uplatní právo na odstúpenie od zmluvy po tom, ako dotknutého obchodníka požiadal o plnenie zmluvy uzatvorenej mimo prevádzkových priestorov počas 14-dňovej lehoty na odstúpenie od zmluvy uvedenej v článku 9 tejto smernice, musí tomuto obchodníkovi uhradiť sumu, ktorá je vypočítaná na základe celkovej ceny dohodnutej v tejto zmluve a je úmerná rozsahu poskytnutého plnenia do chvíle, keď bol uvedený obchodník informovaný o uplatnení práva na odstúpenie od zmluvy, v porovnaní s celkovým rozsahom služieb, ktoré sa majú poskytnúť podľa uvedenej zmluvy.
- 25 Tento článok 14 ods. 3 však treba vykladať v spojení s článkom 14 ods. 4 písm. a) bodom i) smernice 2011/83. Z neho vyplýva, že ak dotknutý obchodník predtým, ako sa spotrebiteľ zaviazal zmluvou uzatvorenou mimo prevádzkových priestorov, neposkytol tomuto spotrebiteľovi informácie uvedené v článku 6 ods. 1 písm. h) alebo j) tejto smernice, týkajúce sa jednak podmienok, lehoty a postupov na uplatnenie práva na odstúpenie od zmluvy a jednak povinnosti zaplatiť sumu uvedenú v uvedenom článku 14 ods. 3, tento spotrebiteľ nie je povinný úplne alebo čiastočne znášať žiadne náklady za služby, ktoré sú mu, či už čiastočne alebo v plnom rozsahu, poskytnuté počas plynutia lehoty na odstúpenie od zmluvy. Okrem toho neposkytnutie informácií uvedených v tomto článku 6 ods. 1 písm. h) má v súlade s článkom 10 ods. 1 uvedenej smernice za dôsledok predĺženie pôvodnej lehoty na odstúpenie od zmluvy o dvanásť mesiacov odo dňa jej skončenia.
- 26 Cieľom práva na odstúpenie od zmluvy uvedeného v článku 14 ods. 5 smernice 2011/83 je chrániť spotrebiteľa v osobitnom kontexte uzavretia zmluvy uzatvorenej mimo prevádzkových priestorov, v ktorom, tak ako sa pripomína v odôvodnení 21 tejto smernice, sa tento spotrebiteľ môže potenciálne cítiť pod psychologickým tlakom alebo voči nemu môže byť využitý moment prekvapenia bez ohľadu na to, či si spotrebiteľ návštevu dotknutého obchodníka vyžiadal, alebo nie. Preto poskytnutie informácie v čase pred uzavretím zmluvy, pokiaľ ide o toto právo na odstúpenie od zmluvy, má pre uvedeného spotrebiteľa zásadný význam a umožňuje mu prijať informované rozhodnutie, či túto zmluvu uzavrie, alebo nie (pozri analogicky rozsudok z 23. januára 2019, Walbusch Walter Busch, C-430/17, EU:C:2019:47, body 45 a 46).
- 27 Z uvedeného vyplýva, že za predpokladu, že pred uzavretím zmluvy uzatváraanej mimo prevádzkových priestorov v zmysle článku 2 bodu 8 smernice 2011/83 dotknutý obchodník neposkytne spotrebiteľovi informácie uvedené v článku 6 ods. 1 písm. h) alebo j) tejto smernice a tento spotrebiteľ uplatní svoje právo na odstúpenie od zmluvy, ustanovenia článku 14 ods. 4 písm. a) bodu i) v spojení s článkom 14 ods. 5 uvedenej smernice zbavujú uvedeného spotrebiteľa akejkoľvek povinnosti zaplatiť tomuto obchodníkovi cenu služby, ktorú tento poskytol počas plynutia lehoty na odstúpenie od zmluvy.

- 28 Vnútroštátny súd sa však zamýšľa nad tým, či zhodnotenie majetku, takto získané spotrebiteľom, nie je v rozpore so zásadou zákazu bezdôvodného obohatenia.
- 29 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že cieľom smernice 2011/83 je v súlade s jej článkom 1 zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov, ktorá je zakotvená v článku 169 ZFEÚ a v článku 38 Charty základných práv Európskej únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. júla 2019, Amazon EU, C-649/17, EU:C:2019:576, bod 39).
- 30 Na dosiahnutie tohto cieľa táto smernica, tak ako vyplýva z jej odôvodnení 4, 5 a 7, zavádza úplnú harmonizáciu niektorých podstatných aspektov zmlúv uzavretých medzi spotrebiteľmi a obchodníkmi (rozsudok z 13. septembra 2018, Starman, C-332/17, EU:C:2018:721, bod 27). V tomto kontexte článok 4 uvedenej smernice ukladá členským štátom povinnosť, aby vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch neoponechali v platnosti ani nezaviedli ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od úrovne ochrany spotrebiteľa stanovenej uvedenou smernicou, pokiaľ sa v tejto smernici neustanovuje inak.
- 31 Cieľ stanovený smernicou 2011/83 by pritom bol ohrozený, ak by sa článok 14 ods. 5 tejto smernice mal vykladať v tom zmysle, že umožňuje vylúčiť uplatnenie jasných ustanovení článku 9 ods. 1 a článku 14 ods. 4 písm. a) bodu i) uvedenej smernice, a spotrebiteľovi by teda po jeho odstúpení od zmluvy o službách uzatvorenej mimo prevádzkových priestorov mohli vzniknúť náklady, ktoré nie sú výslovne upravené v tejto smernici.
- 32 Toto riešenie je v súlade so zásadným významom, ktorý smernica 2011/83 priznáva poskytnutiu informácie v čase pred uzavretím zmluvy, pokiaľ ide o právo na odstúpenie od zmlúv uzatvorených mimo prevádzkových priestorov, a ktorý je pripomenutý v bode 26 tohto rozsudku. Pokiaľ teda dotknutý obchodník spotrebiteľovi túto informáciu neposkytol, tento obchodník musí znášať náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s plnením zmluvy o službách uzatvorenej mimo prevádzkových priestorov počas plynutia lehoty na odstúpenie od zmluvy, ktorú má tento spotrebiteľ k dispozícii na základe článku 9 ods. 1 tejto smernice. Za týchto okolností sa DC s cieľom vyhnúť sa takýmto nákladom nemôže úspešne odvolávať na zásadu proporcionality sankcií uvedenú v odôvodnení 57 uvedenej smernice.
- 33 Napokon týmto konštatovaním nie je dotknutá možnosť, prípadne stanovená vnútroštátnym právom, aby DC vzhľadom na to, že nemôže niesť zodpovednosť za skutočnosť, že HJ nebola poskytnutá informácia o jeho práve na odstúpenie od zmluvy uzatvorenej mimo prevádzkových priestorov, podala regresnú žalobu proti obchodníkovi, ktorý na ňu postúpil všetky svoje nároky z tejto zmluvy za takýchto podmienok (pozri analogicky rozsudok zo 17. októbra 2019, Comida paralela 12, C-579/18, EU:C:2019:875, bod 44).
- 34 Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 14 ods. 4 písm. a) bod i) a článok 14 ods. 5 smernice 2011/83 sa má vykladať v tom zmysle, že zbavuje spotrebiteľa akejkoľvek povinnosti zaplatiť za služby poskytnuté v rámci plnenia zmluvy uzatvorenej mimo prevádzkových priestorov, pokiaľ mu dotknutý obchodník neposkytol informácie uvedené v tomto článku 14 ods. 4 písm. a) bode i) a tento spotrebiteľ uplatnil svoje právo na odstúpenie od zmluvy po splnení tejto zmluvy.

O trovách

- 35 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol takto:

Článok 14 ods. 4 písm. a) bod i) a článok 14 ods. 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES,

sa má vykladať v tom zmysle, že:

zbavuje spotrebiteľa akejkoľvek povinnosti zaplatiť za služby poskytnuté v rámci plnenia zmluvy uzatvorenej mimo prevádzkových priestorov, pokiaľ mu dotknutý obchodník neposkytol informácie uvedené v tomto článku 14 ods. 4 písm. a) bode i) a tento spotrebiteľ uplatnil svoje právo na odstúpenie od zmluvy po splnení tejto zmluvy.

Podpisy